

**ZAKON
O POTVRĐIVANJU
MEĐUNARODNE KONVENCIJE IZ NAJROBIJA
O UKLANJANJU OLUPINA IZ 2007. GODINE**

Član 1

Potvrđuje se Međunarodna konvencija iz Najrobija o uklanjanju olupina iz 2007. godine, potpisana u Najrobiju 18. maja 2007. u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovoga zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

**NAIROBI INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE REMOVAL OF WRECKS, 2007**

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,
CONSCIOUS of the fact that wrecks, if not removed, may pose a hazard to navigation or the marine environment,
CONVINCED of the need to adopt uniform international rules and procedures to ensure the prompt and effective removal of wrecks and payment of compensation for the costs therein involved,
NOTING that many wrecks may be located in States' territory, including the territorial sea,
RECOGNIZING the benefits to be gained through uniformity in legal regimes governing responsibility and liability for removal of hazardous wrecks,
BEARING IN MIND the importance of the United Nations Convention on the Law of the Sea, done at Montego Bay on 10 December 1982, and of the customary international law of the sea, and the consequent need to implement the present Convention in accordance with such provisions,
HAVE AGREED as follows:

**Article 1
DEFINITIONS**

For the purposes of this Convention:

1 «Convention area» means the exclusive economic zone of a State Party, established in accordance with international law or, if a State Party has not established such a zone, an area beyond and adjacent to the territorial sea of that State determined by that State in accordance with international law and extending not more than 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of its territorial sea is measured.

2 «Ship» means a seagoing vessel of any type whatsoever and includes hydrofoil boats, air-cushion vehicles, submersibles, floating craft and floating platforms, except when such platforms are on location engaged in the exploration, exploitation or production of seabed mineral resources.

3 «Maritime casualty» means a collision of ships, stranding or other incident of navigation, or other occurrence on board a ship or external to it, resulting in material damage or imminent threat of material damage to a ship or its cargo.

4 «Wreck», following upon a maritime casualty, means:

(a) a sunken or stranded ship; or

(b) any part of a sunken or stranded ship, including any object that is or has been on board such a ship; or

(b) any object that is lost at sea from a ship and that is stranded, sunken or adrift at sea; or

(c) a ship that is about, or may reasonably be expected, to sink or to strand, where effective measures to assist the ship or any property in danger are not already being taken.

5 «Hazard» means any condition or threat that:

(a) poses a danger or impediment to navigation; or

(b) may reasonably be expected to result in major harmful consequences to the marine environment, or damage to the coastline or related interests of one or more States.

6 «Related interests» means the interests of a coastal State directly affected or threatened by a wreck, such as:

(a) maritime coastal, port and estuarine activities, including fisheries activities, constituting an essential means of livelihood of the persons concerned;

(b) tourist attractions and other economic interests of the area concerned;

(c) the health of the coastal population and the wellbeing of the area concerned, including conservation of marine living resources and of wildlife; and

(d) offshore and underwater infrastructure.

7 «Removal» means any form of prevention, mitigation or elimination of the hazard created by a wreck. «Remove», «removed» and «removing» shall be construed accordingly.

8 «Registered owner» means the person or persons registered as the owner of the ship or, in the absence of registration, the person or persons owning the ship at the time of the maritime casualty. However, in the case of a ship owned by a State and operated by a company which in that State is registered as the operator of the ship, «registered owner» shall mean such company.

9 «Operator of the ship» means the owner of the ship or any other organization or person such as the manager, or the bareboat charterer, who has assumed the responsibility for operation of the ship from the owner of the ship and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over all duties and responsibilities established under the International Safety Management Code, as amended.

10 «Affected State» means the State in whose Convention area the wreck is located.

11 «State of the ship's registry» means, in relation to a registered ship, the State of registration of the ship and, in relation to an unregistered ship, the State whose flag the ship is entitled to fly.

12 «Organization» means the International Maritime Organization.

13 «Secretary-General» means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

OBJECTIVES AND GENERAL PRINCIPLES

1 A State Party may take measures in accordance with this Convention in relation to the removal of a wreck which poses a hazard in the Convention area.

2 Measures taken by the Affected State in accordance with paragraph 1 shall be proportionate to the hazard.

3 Such measures shall not go beyond what is reasonably necessary to remove a wreck which poses a hazard and shall cease as soon as the wreck has been removed; they shall not unnecessarily interfere with the rights and interests of other States including the State of the ship's registry, and of any person, physical or corporate, concerned.

4 The application of this Convention within the Convention area shall not entitle a State Party to claim or exercise sovereignty or sovereign rights over any part of the high seas.

5 States Parties shall endeavour to co-operate when the effects of a maritime casualty resulting in a wreck involve a State other than the Affected State.

Article 3

SCOPE OF APPLICATION

1 Except as otherwise provided in this Convention, this Convention shall apply to wrecks in the Convention area.

2 A State Party may extend the application of this Convention to wrecks located within its territory, including the territorial sea, subject to article 4, paragraph 4. In that case, it shall notify the Secretary-General accordingly, at the time of expressing its consent to be bound by this Convention or at any time thereafter. When a State Party has made a notification to apply this Convention to wrecks located within its territory, including the territorial sea, this is without prejudice to the rights and obligations of that State to take measures in relation to wrecks located in its territory, including the territorial sea, other than locating, marking and removing them in accordance with this Convention. The provisions of articles 10, 11 and 12 of this Convention shall not apply to any measures so taken other than those referred to in articles 7, 8 and 9 of this Convention.

3 When a State Party has made a notification under paragraph 2, the «Convention area» of the Affected State shall include the territory, including the territorial sea, of that State Party.

4 A notification made under paragraph 2 above shall take effect for that State Party, if made before entry into force of this Convention for that State Party, upon entry into force. If notification is made after entry into force of this Convention for that State Party, it shall take effect six months after its receipt by the Secretary-General.

5 A State Party that has made a notification under paragraph 2 may withdraw it at any time by means of a notification of withdrawal to the Secretary-General. Such notification of withdrawal shall take effect six months after its receipt by the Secretary-General, unless the notification specifies a later date.

Article 4

EXCLUSIONS

1 This Convention shall not apply to measures taken under the International Convention relating to Intervention on the High Seas in Cases of Oil Pollution Casualties, 1969, as amended, or the Protocol relating to Intervention on the High Seas in Cases of Pollution by Substances other than Oil, 1973, as amended.

2 This Convention shall not apply to any warship or other ship owned or operated by a State and used, for the time being, only on Government non-commercial service, unless that State decides otherwise.

3 Where a State Party decides to apply this Convention to its warships or other ships as described in paragraph 2, it shall notify the Secretary-General, thereof, specifying the terms and conditions of such application.

4 (a) When a State Party has made a notification under article 3, paragraph 2, the following provisions of this Convention shall not apply in its territory, including the territorial sea:

- (i) Article 2, paragraph 4;
- (ii) Article 9, paragraphs 1, 5, 7, 8, 9 and 10; and
- (iii) Article 15.

(b) Article 9, paragraph 4, insofar as it applies to the territory, including the territorial sea of a State Party, shall read:

Subject to the national law of the Affected State, the registered owner may contract with any salvor or other person to remove the wreck determined to constitute a hazard on behalf of the owner. Before such removal commences, the Affected State may lay down conditions for such removal only to the extent necessary to ensure that the removal proceeds in a manner that is consistent with considerations of safety and protection of the marine environment.

Article 5 REPORTING WRECKS

1 A State Party shall require the master and the operator of a ship flying its flag to report to the Affected State without delay when that ship has been involved in a maritime casualty resulting in a wreck. To the extent that the reporting obligation under this article has been fulfilled either by the master or the operator of the ship, the other shall not be obliged to report.

2 Such reports shall provide the name and the principal place of business of the registered owner and all the relevant information necessary for the Affected State to determine whether the wreck poses a hazard in accordance with article 6, including:

- (a) the precise location of the wreck;
- (b) the type, size and construction of the wreck;
- (c) the nature of the damage to, and the condition of, the wreck;
- (d) the nature and quantity of the cargo, in particular any hazardous and noxious substances; and
- (e) the amount and types of oil, including bunker oil and lubricating oil, on board.

Article 6 DETERMINATION OF HAZARD

When determining whether a wreck poses a hazard, the following criteria should be taken into account by the Affected State:

- (a) the type, size and construction of the wreck;
- (b) depth of the water in the area;
- (c) tidal range and currents in the area;
- (d) particularly sensitive sea areas identified and, as appropriate, designated in accordance with guidelines adopted by the Organization, or a clearly defined area of the exclusive economic zone where special mandatory measures have been adopted pursuant to article 211, paragraph 6, of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982;
- (e) proximity of shipping routes or established traffic lanes;
- (f) traffic density and frequency;
- (g) type of traffic;
- (h) nature and quantity of the wreck's cargo, the amount and types of oil (such as bunker oil and lubricating oil) on board the wreck and, in particular, the damage likely to result should the cargo or oil be released into the marine environment;
- (i) vulnerability of port facilities;
- (j) prevailing meteorological and hydrographical conditions;

- (k) submarine topography of the area;
- (l) height of the wreck above or below the surface of the water at lowest astronomical tide;
- (m) acoustic and magnetic profiles of the wreck;
- (n) proximity of offshore installations, pipelines, telecommunications cables and similar structures; and
- (o) any other circumstances that might necessitate the removal of the wreck.

Article 7 LOCATING WRECKS

1 Upon becoming aware of a wreck, the Affected State shall use all practicable means, including the good offices of States and organizations, to warn mariners and the States concerned of the nature and location of the wreck as a matter of urgency.

2 If the Affected State has reason to believe that a wreck poses a hazard, it shall ensure that all practicable steps are taken to establish the precise location of the wreck.

Article 8 MARKING OF WRECKS

1 If the Affected State determines that a wreck constitutes a hazard, that State shall ensure that all reasonable steps are taken to mark the wreck.

2 In marking the wreck, all practicable steps shall be taken to ensure that the markings conform to the internationally accepted system of buoyage in use in the area where the wreck is located.

3 The Affected State shall promulgate the particulars of the marking of the wreck by use of all appropriate means, including the appropriate nautical publications.

Article 9 MEASURES TO FACILITATE THE REMOVAL OF WRECKS

1 If the Affected State determines that a wreck constitutes a hazard, that State shall immediately:

- (a) inform the State of the ship's registry and the registered owner; and
- (b) proceed to consult the State of the ship's registry and other States affected by the wreck regarding measures to be taken in relation to the wreck.

2 The registered owner shall remove a wreck determined to constitute a hazard.

3 When a wreck has been determined to constitute a hazard, the registered owner, or other interested party, shall provide the competent authority of the Affected State with evidence of insurance or other financial security as required by article 12.

4 The registered owner may contract with any salvor or other person to remove the wreck determined to constitute a hazard on behalf of the owner. Before such removal commences, the Affected State may lay down conditions for such removal only to the extent necessary to ensure that the removal proceeds in a manner that is consistent with considerations of safety and protection of the marine environment.

5 When the removal referred to in paragraphs 2 and 4 has commenced, the Affected State may intervene in the removal only to the extent necessary to ensure that the removal proceeds effectively in a manner that is consistent with considerations of safety and protection of the marine environment.

6 The Affected State shall:

- (a) set a reasonable deadline within which the registered owner must remove the wreck, taking into account the nature of the hazard determined in accordance with article 6.;

(b) inform the registered owner in writing of the deadline it has set and specify that, if the registered owner does not remove the wreck within that deadline, it may remove the wreck at the registered owner's expense; and

(c) inform the registered owner in writing that it intends to intervene immediately in circumstances where the hazard becomes particularly severe.

7 If the registered owner does not remove the wreck within the deadline set in accordance with paragraph 6(a), or the registered owner cannot be contacted, the Affected State may remove the wreck by the most practical and expeditious means available, consistent with considerations of safety and protection of the marine environment.

8 In circumstances where immediate action is required and the Affected State has informed the State of the ship's registry and the registered owner accordingly, it may remove the wreck by the most practical and expeditious means available, consistent with considerations of safety and protection of the marine environment.

9 States Parties shall take appropriate measures under their national law to ensure that their registered owners comply with paragraphs 2 and 3.

10 States Parties give their consent to the Affected State to act under paragraphs 4 to 8, where required.

11 The information referred to in this article shall be provided by the Affected State to the registered owner identified in the reports referred to in article 5, paragraph 2.

Article 10

LIABILITY OF THE OWNER

1 Subject to article 11, the registered owner shall be liable for the costs of locating, marking and removing the wreck under articles 7, 8 and 9, respectively, unless the registered owner proves that the maritime casualty that caused the wreck:

(a) resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection, or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character;

(b) was wholly caused by an act or omission done with intent to cause damage by a third party; or

(c) was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function.

2 Nothing in this Convention shall affect the right of the registered owner to limit liability under any applicable national or international regime, such as the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, 1976, as amended.

3 No claim for the costs referred to in paragraph 1 may be made against the registered owner otherwise than in accordance with the provisions of this Convention. This is without prejudice to the rights and obligations of a State Party that has made a notification under article 3, paragraph 2, in relation to wrecks located in its territory, including the territorial sea, other than locating, marking and removing in accordance with this Convention.

4 Nothing in this article shall prejudice any right of recourse against third parties.

Article 11

EXCEPTIONS TO LIABILITY

1 The registered owner shall not be liable under this Convention for the costs mentioned in article 10, paragraph 1 if, and to the extent that, liability for such costs would be in conflict with:

(a) the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, as amended;

(b) the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996, as amended;

(c) the Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy, 1960, as amended, or the Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage, 1963, as amended; or national law governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage; or

(d) the International Convention on Civil Liability for Bunker Oil Pollution Damage, 2001, as amended;

provided that the relevant convention is applicable and in force.

2 To the extent that measures under this Convention are considered to be salvage under applicable national law or an international convention, such law or convention shall apply to questions of the remuneration or compensation payable to salvors to the exclusion of the rules of this Convention.

Article 12

COMPULSORY INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY

1 The registered owner of a ship of 300 gross tonnage and above and flying the flag of a State Party shall be required to maintain insurance or other financial security, such as a guarantee of a bank or similar institution, to cover liability under this Convention in an amount equal to the limits of liability under the applicable national or international limitation regime, but in all cases not exceeding an amount calculated in accordance with article 6(1)(b) of the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, 1976, as amended.

2 A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship of 300 gross tonnage and above by the appropriate authority of the State of the ship's registry after determining that the requirements of paragraph 1 have been complied with. With respect to a ship registered in a State Party, such certificate shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry; with respect to a ship not registered in a State Party it may be issued or certified by the appropriate authority of any State Party. This compulsory insurance certificate shall be in the form of the model set out in the annex to this Convention, and shall contain the following particulars:

- (a) name of the ship, distinctive number or letters and port of registry;
- (b) gross tonnage of the ship;
- (c) name and principal place of business of the registered owner;
- (d) IMO ship identification number;
- (e) type and duration of security;
- (f) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established; and
- (g) period of validity of the certificate, which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other security.

3 (a) A State Party may authorize either an institution or an organization recognized by it to issue the certificate referred to in paragraph 2. Such institution or organization shall inform that State of the issue of each certificate. In all cases, the State Party shall fully guarantee the completeness and accuracy of the certificate so issued and shall undertake to ensure the necessary arrangements to satisfy this obligation.

(b) A State Party shall notify the Secretary-General of:

- (i) the specific responsibilities and conditions of the authority delegated to an institution or organization recognized by it;
- (ii) the withdrawal of such authority; and
- (iii) the date from which such authority or withdrawal of such authority takes effect.

An authority delegated shall not take effect prior to three months from the date on which notification to that effect was given to the Secretary-General.

(c) The institution or organization authorized to issue certificates in accordance with this paragraph shall, as a minimum, be authorized to withdraw these certificates if the conditions under which they have been issued are not maintained. In all cases the institution or organization shall report such withdrawal to the State on whose behalf the certificate was issued.

4 The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is not English, French or Spanish, the text shall include a translation into one of these languages and, where the State so decides, the official language(s) of the State may be omitted.

5 The certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry or, if the ship is not registered in a State Party, with the authorities issuing or certifying the certificate.

6 An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this article if it can cease for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2 before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 5 unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification, which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this article.

7 The State of the ship's registry shall, subject to the provisions of this article and having regard to any guidelines adopted by the Organization on the financial responsibility of the registered owners, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

8 Nothing in this Convention shall be construed as preventing a State Party from relying on information obtained from other States or the Organization or other international organizations relating to the financial standing of providers of insurance or financial security for the purposes of this Convention. In such cases, the State Party relying on such information is not relieved of its responsibility as a State issuing the certificate required by paragraph 2.

9 Certificates issued and certified under the authority of a State Party shall be accepted by other States Parties for the purposes of this Convention and shall be regarded by other States Parties as having the same force as certificates issued or certified by them, even if issued or certified in respect of a ship not registered in a State Party. A State Party may at any time request consultation with the issuing or certifying State should it believe that the insurer or guarantor named in the certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

10 Any claim for costs arising under this Convention may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the registered owner's liability. In such a case the defendant may invoke the defences (other than the bankruptcy or winding up of the registered owner) that the registered owner would have been entitled to invoke, including limitation of liability under any applicable national or international regime. Furthermore, even if the registered owner is not entitled to limit liability, the defendant may limit liability to an amount equal to the amount of the insurance or other financial security required to be

maintained in accordance with paragraph 1. Moreover, the defendant may invoke the defence that the maritime casualty was caused by the wilful misconduct of the registered owner, but the defendant shall not invoke any other defence which the defendant might have been entitled to invoke in proceedings brought by the registered owner against the defendant. The defendant shall in any event have the right to require the registered owner to be joined in the proceedings.

11 A State Party shall not permit any ship entitled to fly its flag to which this article applies to operate at any time unless a certificate has been issued under paragraphs 2 or 14.

12 Subject to the provisions of this article, each State Party shall ensure, under its national law, that insurance or other security to the extent required by paragraph 1 is in force in respect of any ship of 300 gross tonnage and above, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving from an offshore facility in its territorial sea.

13 Notwithstanding the provisions of paragraph 5, a State Party may notify the Secretary-General that, for the purposes of paragraph 12, ships are not required to carry on board or to produce the certificate required by paragraph 2, when entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving from an offshore facility in its territorial sea, provided that the State Party which issues the certificate required by paragraph 2 has notified the Secretary-General that it maintains records in an electronic format, accessible to all States Parties, attesting the existence of the certificate and enabling States Parties to discharge their obligations under paragraph 12.

14 If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a State Party, the provisions of this article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authority of the State of registry, stating that it is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limits prescribed in paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as possible the model prescribed by paragraph 2.

Article 13 TIME LIMITS

Rights to recover costs under this Convention shall be extinguished unless an action is brought hereunder within three years from the date when the hazard has been determined in accordance with this Convention. However, in no case shall an action be brought after six years from the date of the maritime casualty that resulted in the wreck. Where the maritime casualty consists of a series of occurrences, the six-year period shall run from the date of the first occurrence.

Article 14 AMENDMENT PROVISIONS

1 At the request of not less than one-third of States Parties, a conference shall be convened by the Organization for the purpose of revising or amending this Convention.

2 Any consent to be bound by this Convention, expressed after the date of entry into force of an amendment to this Convention, shall be deemed to apply to this Convention, as amended.

Article 15 SETTLEMENT OF DISPUTES

1 Where a dispute arises between two or more States Parties regarding the interpretation or application of this Convention, they shall seek to resolve their dispute, in the first instance, through negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements or other peaceful means of their choice.

2 If no settlement is possible within a reasonable period of time not exceeding twelve months after one State Party has notified another that a dispute exists between them, the provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, shall apply *mutatis mutandis*, whether or not the States party to the dispute are also States Parties to the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982.

3 Any procedure chosen by a State Party to this Convention and to the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, pursuant to Article 287 of the latter, shall apply to the settlement of disputes under this article, unless that State Party, when ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, chooses another procedure pursuant to Article 287 for the purpose of the settlement of disputes arising out of this Convention.

4 A State Party to this Convention which is not a Party to the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, when ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention or at any time thereafter shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means set out in Article 287, paragraph 1, of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, for the purpose of settlement of disputes under this Article. Article 287 shall apply to such a declaration, as well as to any dispute to which such State is party, which is not covered by a declaration in force. For the purpose of conciliation and arbitration, in accordance with Annexes V and VII of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, such State shall be entitled to nominate conciliators and arbitrators to be included in the lists referred to in Annex V, Article 2, and Annex VII, Article 2, for the settlement of disputes arising out of this Convention.

5 A declaration made under paragraphs 3 and 4 shall be deposited with the Secretary-General, who shall transmit copies thereof to the States Parties.

Article 16

RELATIONSHIP TO OTHER CONVENTIONS AND INTERNATIONAL AGREEMENTS

Nothing in this Convention shall prejudice the rights and obligations of any State under the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, and under the customary international law of the sea.

Article 17

SIGNATURE, RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL AND ACCESSION

1 This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 19 November 2007 until 18 November 2008 and shall thereafter remain open for accession.

- (a) States may express their consent to be bound by this Convention by:
- (i) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (ii) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (iii) accession.
- (b) Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 18

ENTRY INTO FORCE

1 This Convention shall enter into force twelve months following the date on which ten States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or

have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General.

2 For any State which ratifies, accepts, approves or accedes to this Convention after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, this Convention shall enter into force three months following the date of deposit by such State of the appropriate instrument, but not before this Convention has entered into force in accordance with paragraph 1.

Article 19 DENUNCIATION

1 This Convention may be denounced by a State Party at any time after the expiry of one year following the date on which this Convention comes into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, following its receipt by the Secretary-General.

Article 20 DEPOSITARY

1 This Convention shall be deposited with the Secretary General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention;

(iii) the deposit of any instrument of denunciation of this Convention, together with the date of the deposit and the date on which the denunciation takes effect; and

(iv) other declarations and notifications received pursuant to this Convention;

(b) transmit certified true copies of this Convention to all States that have signed or acceded to this Convention.

3 As soon as this Convention enters into force, a certified true copy of the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretary-General of the United Nations, for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 21 LANGUAGES

This Convention is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE IN NAIROBI this eighteenth day of May two thousand and seven.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Convention.

ANNEX

**CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY
IN RESPECT OF LIABILITY FOR THE REMOVAL OF WRECKS**

Issued in accordance with the provisions of article 12 of the Nairobi International
Convention on the Removal of Wrecks, 2007

Name of Ship	Gross Tonnage	Distinctive number of letters	IMO Ship Identification Number	Port of Registry	Name and full address of the principal place of business of the registered owner

This is to certify that there is in force, in respect of the above-named ship, a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of article 12 of the Nairobi International Convention on the Removal of Wrecks, 2007.

Type of Security.....

Duration of Security.....

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s)

Name.....

Address

.....

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

.....

(Full designation of the State)

OR

The following text should be used when a State Party avails itself of article 12, paragraph 3:

The present certificate is issued under the authority of the Government of.....
(full designation of the State) by (name of institution
or organization)

At On

(Place)

(Date)

.....
(Signature and Title of issuing or certifying official)

Explanatory Notes:

1 If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the Certificate is issued.

2 If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.

3 If security is furnished in several forms, these should be enumerated.

4 The entry "Duration of Security" must stipulate the date on which such security takes effect.

5 The entry "Address" of the insurer(s) and/or guarantor(s) must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.

MEĐUNARODNA KONVENCIJA IZ NAJROBIJA O UKLANJANJU OLUPINA IZ 2007. GODINE

DRŽAVE ČLANICE OVE KONVENCIJE,

SVJESNE činjenice da olupine, ako se ne uklone, mogu predstavljati opasnost za plovidbu ili morsku sredinu,

UVJERENE da je potrebno usvojiti ujednačena međunarodna pravila i postupke radi osiguranja brzog i efikasnog uklanjanja olupina i plaćanja naknada troškova takvog uklanjanja,

NAPOMINJUĆI da se mnoge olupine nalaze na državnom području, uključujući teritorijalno more,

PREPOZNAJUĆI koristi koje se mogu steći ujednačavanjem pravnih sistema kojima se regulišu odgovornosti i obaveze za uklanjanje opasnih olupina,

IMAJUĆI NA UMU važnost Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora, donesene u Montego Bayju 10. decembra 1982.godine i običajnog međunarodnog prava mora te potrebu za sprovođenjem ove Konvencije u skladu s njihovim odredbama,

SPORAZUMJELE su se kako slijedi:

Član 1. DEFINICIJE

Za potrebe ove Konvencije:

1. »Konvencijsko područje« znači isključivu ekonomsku zonu države članice, koja je uspostavljena u skladu sa međunarodnim pravom ili, ako država članica nije uspostavila takav pojas, područje izvan ili odmah uz teritorijalno more te države, koje je ta država odredila u skladu s međunarodnim pravom i koje se prostire do 200 nautičkih milja od polaznih crta od kojih se mjeri širina njenog teritorijalnog mora.

2. »Brod« znači brod za pomorsku plovidbu bilo koje vrste, a uključuje hidroglisere, aeroglisere, podvodne plovne objekte, plutajuće pomorske objekte i plutajuće platforme, osim kada su te platforme postavljene na lokaciji predviđenoj za istraživanje, iskorištavanje ili proizvodnju mineralnih resursa sa morskog dna.

3. »Pomorska nesreća« znači sudar brodova, nasukanje broda ili druga pomorska nezgoda ili drugi događaj na brodu ili izvan njega koji je uzrokovao materijalnu štetu ili neposrednu opasnost od materijalne štete broda ili njegovog tereta.

4. »Olupina«, kao posljedica pomorske nesreće, znači:

(a) potonuli ili nasukani brod; ili

(b) bilo koji dio potonulog ili nasukanog broda, uključujući bilo koji predmet koji se nalazi ili se nalazio na takvom brodu; ili

(c) bilo koji predmet sa broda koji je nasukan, potonuo ili pluta morem izgubljen u moru; ili

(d) brod za koji je očigledno da će uskoro potonuti ili se nasukati ili za kojeg se opravdano može očekivati da će uskoro potonuti ili se nasukati, pri čemu se još nijesu počele preduzimati efikasne mjere spašavanja broda ili bilo koje imovine koja je u opasnosti.

5. »Opasnost« znači bilo koja okolnost ili prijetnja:

(a) koja predstavlja ugrožavanje ili smetnju za plovidbu; ili

(b) za koju se opravdano može očekivati da će proizvesti velike štetne posljedice za morsku sredinu ili obalno područje ili povezane interese jedne ili više država.

6. »Povezani interesi« znači interesi obalne države na koje olupina direktno utiče ili koje olupina direktno ugrožava, kao što su:

(a) pomorske priobalne aktivnosti, aktivnosti u lukama i estuarijima, uključujući ribarske aktivnosti, koje predstavljaju osnovne izvore sredstava za život licima koja se njima bave;

(b) turističke atrakcije i drugi ekonomski interesi predmetnog područja;

(c) zdravlje priobalnog stanovništva i dobrobit predmetnog područja, uključujući očuvanje živog morskog bogatstva i životinjskog svijeta; i

(d) odobalna i podvodna infrastruktura.

7. »Uklanjanje« znači bilo koji oblik spriječavanja, ublažavanja ili otklanjanja opasnosti koje je stvorila olupina. »Ukloniti«, »uklonjeno« i »uklanjanje« potrebno je tumačiti u skladu sa navedenim.

8. »Upisani vlasnik« znači lice ili više lica koja su upisana kao vlasnici broda ili, u nedostatku upisa, lice ili više lica koja su vlasnici broda u vrijeme pomorske nesreće. Međutim, kada je brod u vlasništvu države i njime upravlja društvo koje je u toj državi upisano kao brodar, »upisani vlasnik« znači takvo društvo.

9. »Brodar« je vlasnik broda ili bilo koja druga organizacija ili lice, kao što je upravljač ili zakupac praznog broda, koji je od vlasnika broda preuzeo odgovornost za upravljanje brodom i koji je, preuzimanjem te odgovornosti, preuzeo sve obaveze i odgovornosti utvrđene Međunarodnim pravilnikom o sigurnom upravljanju, sa izmjenama i dopunama.

10. »Ugrožena država« znači država na čijem se konvencijskom području olupina nalazi.

11. »Država upisa broda« znači, u odnosu na upisani brod, država u kojoj je brod upisan i, u odnosu na neupisani brod, državu čiju zastavu brod ima pravo da vije.

12. »Organizacija« znači Međunarodna pomorska organizacija.

13. »Generalni sekretar« znači Generalni sekretar Organizacije.

Član 2.

CILJEVI I OPŠTA NAČELA

1. Država članica može, u skladu s ovom Konvencijom, preduzimati mjere za uklanjanje olupine koja predstavlja opasnost za konvencijsko područje.

2. Mjere koje ugrožena država preduzme u skladu sa stavom 1. moraju biti proporcionalne opasnosti.

3. Takve mjere ne smiju prevazilaziti ono što je razumno nužno za uklanjanje olupine koja predstavlja opasnost i obustavljaju se čim se olupina ukloni; one ne smiju nepotrebno ometati prava i interese drugih država, uključujući državu upisa broda, niti bilo kojih zainteresovanih lica, fizičkih ili pravnih.

4. Primjena ove Konvencije u okviru konvencijskog područja ne daje državi članici pravo da zahtijeva ili ostvaruje suverenost ili suverena prava nad bilo kojim dijelom otvorenog mora.

5. Države članice nastoje saradivati kada posljedice pomorske nesreće u kojoj je nastala olupina uključuju i državu koja nije ugrožena država.

Član 3.

PODRUČJE PRIMJENE

1. Osim ako u ovoj Konvenciji nije predviđeno drugačije, ova se Konvencija primjenjuje na olupine koje se nalaze na konvencijskom području.

2. Država članica može proširiti primjenu ove Konvencije na olupine koje se nalaze na njenom državnom području, uključujući teritorijalno more, u skladu sa članom 4. stav 4. U tom slučaju država članica o tome obavještava generalnog sekretara, u trenutku izražavanja svog pristanka da bude obavezana ovom Konvencijom ili u bilo kojem trenutku nakon toga. Kada je država članica obavijestila generalnog sekretara da ovu Konvenciju primjenjuje na olupine koje se nalaze na njenom državnom području, uključujući teritorijalno more, to ne utiče na prava i obaveze te države da preduzme mjere u vezi sa olupinama koje se nalaze na njenom državnom području, uključujući teritorijalno more, osim njihovog lociranja, označavanja i uklanjanja u skladu sa predmetnom Konvencijom. Odredbe čl. 10., 11. i 12. ove Konvencije ne primjenjuju se ni na jednu od tako preduzetih mjera, osim onih navedenih u čl. 7., 8. i 9. ove Konvencije.

3. Kada je država članica uputila obavještenje u skladu sa stavom 2., »konvencijsko područje« ugrožene države uključuje i državno područje, uključujući i teritorijalno more te države članice.

4. Obavještenje dostavljeno u skladu sa stavom 2. proizvodi efekat za tu državu članicu, ako je dostavljena prije stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, nakon stupanja na snagu. Ako je obavještenje dostavljeno nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu članicu, ona proizvodi efekat šest mjeseci nakon što je primi generalni sekretar.

5. Država članica koja je dostavila obavještenje u skladu sa stavom 2. može ga povući u bilo kom trenutku dostavljanjem obavještenja o povlačenju generalnom sekretaru. Takvo obavještenje o povlačenju proizvodi efekat šest mjeseci nakon što ga je primio generalni sekretar, osim ako je u obavještenju naveden kasniji datum.

Član 4. IZUZEĆA

1. Ova se Konvencija ne primjenjuje na mjere preduzete u skladu sa Međunarodnom konvencijom o intervenciji na otvorenom moru u slučaju nezgode koja uzrokuje ili bi mogla uzrokovati zagađenja naftom, iz 1969., sa izmjenama i dopunama, ili prema Protokolu o intervenciji na otvorenom moru u slučaju zagađenja drugim materijama koje nijesu nafta, iz 1973., sa izmjenama i dopunama.

2. Ova se Konvencija ne primjenjuje ni na jedan ratni ili drugi brod koji je u vlasništvu države ili država njime upravlja, i koji se koristi u razmatranom periodu isključivo za nekomercijalne svrhe vlade, osim ako ta država ne odluči drugačije.

3. Ako odluči da primjenjuje ovu Konvenciju na svoje ratne ili druge brodove kako je opisano u stavu 2., država članica obavještava generalnog sekretara i tačno navodi uslove takve primjene.

4. (a) Kada država članica dostavi obavještenje u skladu sa članom 3. stav 2., na njenom se državnom području, uključujući teritorijalno more, ne primjenjuju sljedeće odredbe ove Konvencije:

- (i) Član 2. stav 4.;
- (ii) Član 9. st. 1., 5., 7., 8., 9. i 10.; i
- (iii) Član 15.

(b) Ako se primjenjuje na državno područje, uključujući teritorijalno more države članice, Član 9. stav 4. glasi kako slijedi:

U skladu sa nacionalnim pravom ugrožene države, upisani vlasnik može sklopiti ugovor sa bilo kojim spasiocem ili drugim licem da u ime vlasnika ukloni olupinu za koju je utvrđeno da predstavlja opasnost. Prije nego takvo uklanjanje počne, ugrožena država može propisati

uslove za uklanjanje, samo u mjeri koja je neophodna da bi se obezbijedilo da se uklanjanje sprovodi na način koji je siguran i kojim se štiti morska sredina.

Član 5.

PRIJAVLJIVANJE OLUPINA

1. Država članica će zahtijevati od zapovjednika ili operatera broda koji plovi pod njenom zastavom da bez odlaganja obavijeste ugroženu državu kada je taj brod učestvovao u pomorskoj nesreći u kojoj je nastala olupina. U mjeri u kojoj je jedan od njih, zapovjednik ili brodar, ispunio obvezu obavještanja prema ovom članu, drugi je oslobođen te obaveze.

2. Takva obavještenja sadrže ime i glavno mjesto poslovanja upisanog vlasnika i ostale relevantne podatke potrebne da bi ugrožena država mogla utvrditi predstavlja li olupina opasnost u skladu s članom 6., uključujući:

- (a) tačan položaj olupine;
- (b) vrstu, veličinu i građu olupine;
- (c) prirodu štete i stanje olupine;
- (d) prirodu i količinu tereta, naročito onog koji predstavlja opasne i štetne materije; i
- (e) količinu i vrstu ulja na brodu, uključujući pogonsko ulje i ulje za podmazivanje.

Član 6.

UTVRĐIVANJE OPASNOSTI

Prilikom utvrđivanja činjenice da li olupina predstavlja opasnost, ugrožena država bi trebala uzeti u obzir sledeće kriterijume:

- (a) vrstu, veličinu i građu olupine;
- (b) dubinu vode na tom području;
- (c) amplitudu morskih mijena i morske struje na tom području;
- (d) posebno osjetljiva morska područja proglašena, i primjereno označena u skladu sa smjernicama koje je usvojila Organizacija ili jasno određeno područje isključive ekonomske zone na kojem su usvojene posebne obavezne mjere prema članu 211. stavu 6. Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982.;
- (e) blizinu brodskih ruta ili uspostavljenih šema odvojene plovidbe;
- (f) gustinu i frekvenciju saobraćaja;
- (g) vrstu saobraćaja;
- (h) prirodu i količinu tereta na olupini, količinu i vrstu ulja (kao što su pogonsko ulje i ulje za podmazivanje) na olupini i, posebno, moguću štetu u slučaju ispuštanja tereta ili ulja u morsku sredinu;
- (i) osjetljivost lučkih objekata;
- (j) preovlađujuće meteorološke i hidrografske uslove;
- (k) topografiju podmorja u tom području;
- (l) visinu olupine iznad ili ispod površine vode pri najnižem nivou živih morskih mijena;
- (m) akustičke i magnetske osobine olupine;
- (n) blizinu odobalnih instalacija, cjevovoda, telekomunikacijskih kablova i sličnih struktura; i
- (o) bilo koje druge okolnosti koje bi mogle zahtijevati uklanjanje olupine.

Član 7.

LOCIRANJE OLUPINA

1. Nakon što sazna za postojanje olupine ugrožena država će upotrijebiti sve moguće načine, uključujući adekvatne usluge država i organizacija, za hitno upozoravanje pomoraca i zainteresovanih država o prirodi i položaju olupine kao predmeta opasnosti.

2. Ako ima razloga da vjeruje da olupina predstavlja opasnost, ugrožena država će omogućiti preduzimanje svih mogućih koraka radi utvrđivanja tačnog položaja olupine.

Član 8.

OZNAČAVANJE OLUPINA

1. Ako ugrožena država utvrdi da olupina predstavlja opasnost, ta država će omogućiti preduzimanje svih razumnih koraka kako bi se olupina označila.

2. Prilikom označavanja olupine potrebno je preduzeti sve moguće korake kako bi označavanje bilo u skladu s međunarodno prihvaćenim sistemom oznaka koji se primjenjuje na području gdje se olupina nalazi.

3. Ugrožena država objavljuje pojedinosti označavanja olupine, koristeći sva odgovarajuća sredstva, uključujući i odgovarajuće nautičke publikacije.

Član 9.

MJERE ZA OLAKŠAVANJE UKLANJANJA OLUPINA

1. Ako ugrožena država utvrdi da olupina predstavlja opasnost, ta država odmah:

(a) obavještava državu upisa broda i upisanog vlasnika; i

(b) savjetuje se s državom upisa broda i ostalim državama koje su ugrožene postojanjem olupine o mjerama koje je potrebno preduzeti u vezi sa olupinom.

2. Upisani vlasnik uklanja olupinu za koju se utvrdi da predstavlja opasnost.

3. Kada se utvrdi da olupina predstavlja opasnost, upisani vlasnik ili druga zainteresovana strana pruža nadležnom tijelu ugrožene države dokaze o osiguranju ili drugoj finansijskoj garanciji u skladu sa članom 12.

4. Upisani vlasnik može sklopiti ugovor s bilo kojim spasiocem ili drugim licem da u ime vlasnika ukloni olupinu za koju je utvrđeno da predstavlja opasnost. Prije nego takvo uklanjanje počne, ugrožena država može propisati uslove za takvu vrstu uklanjanja samo u mjeri koja je neophodna da bi se obezbijedilo da se uklanjanje sprovodi na način koji je siguran i kojim se štiti morska sredina.

5. Kada je uklanjanje, navedeno u st 2. i 4., počelo, ugrožena država može intervenirati u uklanjanju samo u mjeri koja je neophodna da bi se obezbijedilo da se uklanjanje zaista sprovede na način koji je siguran i kojim se štiti morska sredina.

6. Ugrožena država:

(a) određuje razuman rok u kojem je upisani vlasnik dužan ukloniti olupinu uzimajući u obzir prirodu opasnosti utvrđenu u skladu s članom 6.;

(b) pisanim putem obavještava upisanog vlasnika o roku koji je odredila uz napomenu da on može ukloniti olupinu na teret upisanog vlasnika, ako on to ne učini u navedenom roku i

(c) pisanim putem obavještava upisanog vlasnika da namjerava odmah da interveniše u slučajevima kada opasnost postane posebno ozbiljna.

7. Ako upisani vlasnik ne ukloni olupinu u roku određenom u skladu sa stavom 6. tačka (a), ili je nemoguće stupiti u vezu s njim, ugrožena država može ukloniti olupinu na najpraktičniji i najbrži mogući način, vodeći pritom računa o sigurnosti i zaštiti morske sredine.

8. U slučajevima koji zahtijevaju hitno djelovanje, o čemu je ugrožena država obavijestila državu upisa broda i upisanog vlasnika, ona može ukloniti olupinu na najpraktičniji i najbrži mogući način, vodeći pritom računa o sigurnosti i zaštiti morske sredine.

9. Države članice preduzimaju odgovarajuće mjere prema svom nacionalnom zakonodavstvu kako bi osigurale da se njihovi upisani vlasnici pridržavaju odredbi stava , 2. i stava 3.

10. Države članice daju pristanak ugroženoj državi da postupa prema st. 4. do 8., kada se to zahtijeva.

11. Ugrožena država pruža informacije iz ovoga člana upisanom vlasniku čiji se podaci nalaze u izvještajima navedenim u članu 5. stav 2.

Član 10.

ODGOVORNOST VLASNIKA

1. U skladu sa članom 11., upisani vlasnik odgovara za troškove lociranja, označavanja i uklanjanja olupine izvršenima u skladu sa odredbama čl. 7., 8. i 9., ako ne dokaže da je pomorska nesreća u kojoj je nastala olupina:

(a) posljedica rata, neprijateljskog čina, građanskog rata, pobune ili iznenadne, neizbježne i nesavladive prirodne pojave;

(b) u cijelosti prouzrokovana radnjom ili propustom treće strane učinjena sa namjerom da se prouzrokuje šteta; ili

(c) u cijelosti prouzrokovana nepažnjom ili drugom štetnom radnjom bilo koje vlade ili drugog tijela odgovornog za održavanje svijetala ili drugih objekata sigurnosti plovidbe za pomoć u plovidbi, a prilikom obavljanja tih radnji.

2. Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na pravo upisanog vlasnika na ograničenje odgovornosti prema bilo kojem primjenljivom nacionalnom ili međunarodnom propisu kao što je Konvencija o ograničenju odgovornosti za pomorska potraživanja iz 1976., sa izmjenama i dopunama.

3. Protiv upisanog vlasnika ne može se podnijeti zahtjev za naknadu troškova iz stava 1. ako nije u skladu s odredbama ove Konvencije. To ne utiče na prava i obaveze države članice koja je dostavila obavještenje prema članu 3. stav 2. u vezi s olupinama koje se nalaze na njenom državnom području, uključujući teritorijalno more, a koje nijesu informacije o lociranju, obilježavanju i uklanjanju olupina u skladu s ovom Konvencijom.

4. Ništa u ovom članu ne utiče na bilo koje pravo primjene prema trećim stranama.

Član 11.

IZUZECI OD ODGOVORNOSTI

1. Upisani vlasnik ne odgovara prema ovoj Konvenciji za troškove spomenute u članu 10. stav 1., ako je, i u obimu u kojem je, odgovornost za takve troškove u suprotnosti sa:

(a) Međunarodnom konvencijom o građanskoj odgovornosti za štetu uzrokovanu zagađenjem naftom iz 1969., sa izmjenama i dopunama;

(b) Međunarodnom konvencijom o odgovornosti i naknadi štete u vezi prevoza opasnih i štetnih materija morem iz 1996., sa izmjenama i dopunama;

(c) Konvencijom o odgovornosti prema trećim licima na području nuklearne energije iz 1960., sa izmjenama i dopunama, ili Bečkom konvencijom o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu iz 1963., sa izmjenama i dopunama, ili sa nacionalnim pravom koje uređuje ili zabranjuje ograničenje odgovornosti za nuklearnu štetu; ili

(d) Međunarodnom konvencijom o građanskoj odgovornosti za štetu zbog zagađenja pogonskim uljem iz 2001., sa izmjenama i dopunama;

pod uslovom da je odgovarajuća konvencija primjenjiva, i na snazi.

2. U obimu u kojem se mjere iz ove Konvencije smatraju spašavanjem prema primjenljivom nacionalnom pravu ili nekoj međunarodnoj konvenciji, to se pravo ili

konvencija primjenjuju u slučaju nagrade ili naknade spasiocima, a izuzimaju se odredbe ove Konvencije.

Član 12.

OBAVEZNO OSIGURANJE ILI DRUGA FINANSIJSKA GARANCIJA

1. Upisani vlasnik broda bruto tonaže 300 i više koji ima pravo da vije zastavu države članice dužan je da ima osiguranje ili drugu finansijsku garanciju, kao što je garancija banke ili slične institucije, radi pokrića odgovornosti prema ovoj Konvenciji u iznosu koji odgovara granicama odgovornosti utvrđenima prema primjenjivim nacionalnim ili međunarodnim propisima o ograničenju, ali ni u kom slučaju ne prelazi iznos obračunat prema članu 6. stav 1. tačka (b) Konvencije o ograničenju odgovornosti za pomorska potraživanja iz 1976., sa izmjenama i dopunama.

2. Nakon što utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz stava 1., odgovarajuće tijelo države upisa broda izdaje svakom brodu bruto tonaže 300 i više svjedočanstvo kojim se potvrđuje da su osiguranje ili druga finansijska garancija na snazi prema odredbama ove Konvencije. Za brod upisan u državi članici takvo svjedočanstvo izdaje ili ovjerava odgovarajuće tijelo države upisa broda; za brod koji nije upisan u državi članici takvo svjedočanstvo može izdati ili ovjeriti odgovarajuće tijelo bilo koje države članice. Ovo svjedočanstvo o obveznom osiguranju sastavljeno je prema modelu koji se nalazi u prilogu ove Konvencije i mora sadržati sledeće podatke:

- (a) ime broda, broj ili slova za prepoznavanje i luku upisa;
- (b) bruto tonažu broda;
- (c) ime i glavno poslovno sjedište upisanog vlasnika;
- (d) IMO identifikacioni broj broda;
- (e) vrstu i trajanje garancije;
- (f) ime i glavno poslovno sjedište osiguravaoca ili drugog lica koje daje garanciju i, u odgovarajućem slučaju, poslovno sjedište u kojem je osiguranje ili garancija zaključeno; i
- (g) rok važenja svjedočanstva, koji ne može biti duži od roka važenja osiguranja ili druge garancije.

3. (a) Država članica može ovlastiti ili instituciju ili organizaciju koju je priznala za izdavanje svjedočanstva iz stava 2. Ta institucija ili organizacija obavještava dotičnu državu o izdavanju svakog svjedočanstva. U svim slučajevima država članica će u potpunosti garantovati za potpunost i tačnost tako izdatog svjedočanstva i obvezuje se da osigura preduslove za ispunjavanje te obveze.

- (b) Država članica obavještava generalnog sekretara o:
 - (i) posebnim dužnostima i uslovima iz ovlašćenja datog priznatoj instituciji ili organizaciji;
 - (ii) povlačenju tog ovlašćenja; i
 - (iii) datumu na koji ovlašćenje ili povlačenje tog ovlašćenja stupa na snagu.

Dato ovlašćenje stupa na snagu tri mjeseca od datuma kada generalni sekretar primi obavještenje o takvom ovlašćenju.

(c) Institucija ili organizacija ovlašćena za izdavanje svjedočanstava u skladu s ovim stavom će, u najmanje, biti ovlašćena da povuče ta svjedočanstava ako se ne poštuju uslovi pod kojima su izdata. U svakom slučaju institucija ili organizacija će obavijestiti državu o takvom povlačenju u čije ime je svjedočanstvo izdala.

4. Svjedočanstvo je na službenom jeziku ili jezicima države koja je izdaje. Ako upotrijebljeni jezik nije engleski, francuski ili španski, tekst uključuje prevod na jedan od tih jezika, a ako država tako odluči, njen službeni jezik ili jezici mogu se izostaviti.

5. Svjedočanstvo se nalazi na brodu, a kopija se polaže kod tijela koje vodi upisnik u koji je brod upisan ili, ako brod nije upisan u državi članici, kod pomorskih vlasti koje je izdale ili ovjerile svjedočanstvo.

6. Osiguranje ili druga finansijska garancija ne ispunjava uslove iz ovog člana ako može prestati iz drugih razloga osim isteka perioda važenja osiguranja ili finansijske garancije navedene u svjedočanstvu iz stava 2. prije isteka tri mjeseca od dana kada je obavještenje o njegovom prestanku dostavljeno organima iz stava 5. osim ako svjedočanstvo nije predato ovim organima ili je izdato novo svjedočanstvo u navedenom periodu.

. Prethodne se odredbe na isti način primjenjuju na svaku izmjenu zbog koje osiguranje ili druga garancija nije u skladu sa zahtjevima ovog člana.

7. Država upisa broda, shodno odredbama ovoga člana i uzimajući u obzir smjernice o finansijskoj odgovornosti upisanih vlasnika koje donese Organizacija, određuje uslove izdavanja i važenja svjedočanstva

8. Ništa u ovoj Konvenciji ne smije se tumačiti kao spriječavanje države članice da se pouzda u podatke dobijene od drugih država, Organizacije ili drugih međunarodnih organizacija u vezi sa finansijskim položajem davaoca osiguranja ili finansijske garancije za potrebe ove Konvencije. U takvim slučajevima, država članica koja se pouzda u takve podatke nije oslobođena svoje odgovornosti kao država izdavanja svjedočanstva u skladu sa stavom 2.

9. Svjedočanstva izdata i ovjerena u jednoj državi članici druge države članice priznaju za potrebe ove Konvencije i smatraju ih jednako vrijednima kao i svjedočanstva koja su one same izdale ili ovjerile, čak i kada su izdate ili ovjerene za brod koji nije upisan u državi članici. Država članica može u svakom trenutku zatražiti konsultacije s državom koja je izdala ili ovjerila svjedočanstvo ako smatra da osiguratelj ili garant imenovan u svjedočanstvu nije finansijski sposoban da ispuni obaveze koje nalaže Konvencija.

10. Svaka tužba za naknadu troškova prema ovoj Konvenciji može se podnijeti direktno protiv osiguravaoca ili drugog lica koje daje finansijsku garanciju koje pokriva odgovornost upisanog vlasnika. U takvom slučaju tuženik se može pozvati na pravna sredstva obrane koja pripadaju upisanom vlasniku (osim stečaja ili likvidacije upisanog vlasnika), uključujući ograničenje odgovornosti prema bilo kojem primjenjivom nacionalnom ili međunarodnom propisu. Dalje, čak i kada upisani vlasnik nema pravo na ograničenje odgovornosti, tuženik može ograničiti svoju odgovornost do iznosa jednakog iznosu osiguranja ili druge finansijske garancije koje se zahtijeva u skladu sa stavom 1. Osim toga, tuženik se u svrhu obrane može pozvati na činjenicu da je pomorska nesreća posljedica namjernog protivpravnog ponašanja upisanog vlasnika, ali se ne može koristiti drugim sredstvima obrane na koja bi se mogao pozvati u postupku koji bi protiv njega pokrenuo upisani vlasnik. Tuženik u svakom slučaju ima pravo da zahtijeva da upisani vlasnik učestvuje u postupku.

11. Država članica brodu koji ima pravo da vije njenu zastavu i na koji se primjenjuju odredbe ovoga člana ne dopušta obavljanje plovidbe ni u koje vrijeme ako mu nije izdato svjedočanstvo shodno st. 2 ili 14.

12. U skladu sa odredbama ovog člana, svaka država članica će obezbijediti, prema svom nacionalnom propisu, da osiguranje ili druga finansijska garancija u mjeri zahtijevanoj stavom 1 bude na snazi za svaki brod od 300 bruto tonaže i više, gdje god da je upisan, koji ulazi u ili napušta luku na njenoj teritoriji, ili dolazi ili odlazi sa priobalnog objekta u njenom teritorijalnom moru.

13. Bez obzira na odredbe stava 5., država članica može obavijestiti generalnog sekretara da se, za potrebe stava 12., svjedočanstvo iz stava 2. ne mora nalaziti na brodu niti je u obavezi da ga brod pokaže kada uplovljava u luku na njenom području ili isplovljava iz nje, odnosno stiže na odobalni objekt u njenom teritorijalnom moru ili ga napušta, pod uslovom da

je država članica koja izdaje svjedočanstvo iz stava 2. obavijestila generalnog sekretara da čuva podatke u elektronskom obliku, dostupne svim državama članicama, koji potvrđuju postojanje svjedočanstva i omogućavaju državama članicama da ispune svoje obveze iz stava 12.

14. Ako brod koji je u vlasništvu države članice nije pokriven osiguranjem ili drugom finansijskom garancijom, na njega se ne primjenjuju odgovarajuće odredbe ovoga člana, ali se na njemu mora nalaziti svjedočanstvo koje je izdalo nadležno tijelo države upisa broda kojom se potvrđuje da je brod u vlasništvu te države i da je njegova odgovornost pokrivena u granicama određenim u stavu 1. Takvo svjedočanstvo u najvećoj mogućoj mjeri odgovara modelu propisanom u stavu 2.

Član 13.

VREMENSKO OGRANIČENJE

Pravo na naknadu troškova prema ovoj Konvenciji prestaje ako se ne podigne tužba prema odredbama ove Konvencije u roku od tri godine od datuma na koji je utvrđena opasnost u skladu s ovom Konvencijom. Međutim, tužba se ni u kom slučaju ne može podići nakon što protekne šest godina od datuma pomorske nesreće u kojoj je nastala olupina. Ako se pomorska nesreća sastoji od niza događaja, rok od šest godina počinje teći od datuma nastupa prvoga događaja.

Član 14.

ODREDBE O IZMJENAMA I DOPUNAMA

1. Na zahtjev najmanje jedne trećine država članica, Organizacija saziva konferenciju radi revizije ili izmjena i dopuna ove Konvencije.

2. Svaki pristanak na obavezivanje ovom Konvencijom izražen nakon datuma stupanja na snagu izmjena i dopuna ove Konvencije smatra se da se primjenjuje na ovu Konvenciju kako je izmijenjena i dopunjena.

Član 15.

RJEŠAVANJE SPOROVA

1. Kada spor nastane između dvije ili više država članica o tumačenju ili primjeni ove Konvencije, one nastoje, u prvom redu, riješiti svoj spor pregovorima, istragom, posredovanjem, mirenjem, arbitražom, sudskim poravnanjem, upućivanjem na regionalne agencije ili dogovore ili drugim mirnim sredstvima po vlastitom izboru.

2. Ako rješenje spora nije moguće u razumnom roku, koji ne prelazi dvanaest mjeseci nakon što jedna država članica obavijesti drugu o međusobnom sporu, primjenjuju se, *mutatis mutandis*, odredbe o rješavanju sporova navedene u dijelu XV. Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982., bez obzira na to jesu li države koje su stranke u sporu takođe države članice Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982.

3. Svaki postupak koji izabere država članica ove Konvencije i Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982., član 287. , primjenjuje se na rješavanje sporova iz ovoga člana, osim ako ta država članica, kada ratifikuje, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi, ili u bilo kom trenutku nakon toga, odabere drugi postupak prema članu 287. za potrebe rješavanja sporova proizašlih iz ove Konvencije.

4. Država članica ove Konvencije koja nije članica Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982. može, kada ratifikuje, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi, ili u bilo koje vrijeme nakon toga, pisanom izjavom izabrati jedno ili više sredstava navedenih u članu 287. stav 1. Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982. za potrebe rješavanja sporova prema ovome članu. Član 287. primjenjuje se na takvu izjavu, kao i na svaki spor u kojem je ta država stranka, a koji nije obuhvaćen važećom izjavom. Za potrebe mirenja i arbitraže, u skladu s Prilozima V. i VII. Konvencije Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982.,

takva država ima pravo da imenuje miritelje i arbitre koji se dodaju popisu navedenom u Prilogu V. član 2. i Prilogu VII. član 2. za potrebe rješavanja sporova proizašlih iz ove Konvencije.

5. Izjava data prema st. 3. i 4. polaže se kod generalnog sekretara, koji njene kopije dostavlja državama članicama.

Član 16.

ODNOS PREMA DRUGIM KONVENCIJAMA I MEĐUNARODNIM UGOVORIMA

Ništa u ovoj Konvenciji ne dovodi u pitanje prava i obaveze bilo koje države prema Konvenciji Ujedinjenih nacija o pravu mora iz 1982. i prema običajnom međunarodnom pravu mora.

Član 17.

POTPISIVANJE, RATIFIKACIJA, PRIHVATANJE, ODOBRENJE I PRISTUP

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje u sjedištu Organizacije od 19. novembra 2007. do 18. novembra 2008., a zatim ostaje otvorena za pristupanje.

(a) Države mogu izraziti pristanak da budu vezane ovom Konvencijom:

(i) potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja; ili

(ii) potpisivanjem uz rezervu ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, nakon čega slijedi ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje; ili

(iii) pristupom.

(b) Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristup će se obaviti deponovanjem instrumenta u tom smislu kod generalnog sekretara.

Član 18.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada je deset država ili potpiše bez rezerve u pogledu ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ili deponuje instrumente ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja kod generalnog sekretara.

2. Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati ili odobri ovu Konvenciju ili joj pristupi nakon što su ispunjeni uslovi za stupanje na snagu iz stava 1., ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca od datuma na koji je ta država deponovala odgovarajući instrument, ali ne prije nego što je Konvencija stupila na snagu u skladu sa stavom 1.

Član 19.

OTKAZIVANJE

1. Država članica može otkazati ovu Konvenciju u bilo koje vrijeme nakon proteka jedne godine od datuma stupanja ove Konvencije na snagu za tu državu.

2. Otkazivanje se vrši deponovanjem instrumenta u tom smislu kod generalnog sekretara.

3. Otkazivanje proizvodi efekat nakon godinu dana, ili dužeg razdoblja koje može biti navedeno u ispravi o otkazivanju, od kada ga je generalni sekretar primio.

Član 20.

DEPOZITAR

1. Ova se Konvencija polaže kod generalnog sekretara.

2. Generalni sekretar:

(a) obavještava sve države koje su potpisale ovu Konvenciju ili su joj pristupile o:

(i) svakom novom potpisu ili polaganju isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupu, zajedno s njihovim datumom;

(ii) datumu stupanja na snagu ove Konvencije;

(iii) polaganju bilo koje isprave o otkazivanju ove Konvencije zajedno sa datumom njenog polaganja i datumom na koji otkazivanje stupa na snagu; i

(iv) drugim izjavama i obavještenjima primljenim prema ovoj Konvenciji;

(b) dostavlja ovjerene kopije ove Konvencije svim državama koje su potpisale ovu Konvenciju ili su joj pristupile.

3. Čim ova Konvencija stupi na snagu, generalni sekretar dostavlja ovjerenu kopiju teksta generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registracije i objavljivanja u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija.

Član 21.

JEZICI

Ova je Konvencija sastavljena u jednom originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan.

SASTAVLJENO U NAJROBIJU osamnaestog dana maja dvije hiljade i sedme.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, propisno ovlašćeni za tu svrhu od svojih vlada, potpisali su ovu Konvenciju.

PRILOG

SVJEDOČANSTVO O OSIGURANJU ILI DRUGOJ FINANSIJSKOJ GARANCIJI U VEZI SA ODGOVORNOŠĆU ZA UKLANJANJE OLUPINA

Izdaje se u skladu sa odredbama člana 12 Međunarodne konvencije o uklanjanju olupina iz Nairobija iz 2007

Ime broda	Bruto tonaža	Broj ili slova za raspoznavanje	IMO identifikacioni broj	Luka upisa	Ime i puna adresa glavnog poslovnog sjedišta upisanog vlasnika

Ovim se potvrđuje da je za gore navedeni brod na snazi polisa osiguranja ili druga finansijska garancija koja udovoljava zahtjevima člana 12 Međunarodne konvencije o uklanjanju olupina iz Nairobija iz 2007.

Vrsta garancije.....

Trajanje garancije

Ime i adresa osiguratelja i/ili davaoca garancije

Ime

Adresa

Ovo svjedočanstvo važi do

Izdaje ili ovjerava Vlada

(puni naziv države)

ILI

Upotrebljava se sledeći tekst kada država potpisnica involvira samu sebe za ispunjavanje uslova iz člana 12, stav 3 :

Ovo svjedočanstvo izdato prema ovlašćenju Vlade(puni naziv države)
izdaje (naziv institucije ili organizacije).

U Dana

(Mjesto)

(Datum)

.....
(Potpis i funkcija službenika koji izdaje ili ovjerava svjedočanstvo)

Objašnjenja:

1. Po želji, u sklopu oznake države može se navesti i nadležno javno tijelo zemlje u kojoj se svjedočanstvo izdaje.
2. Ako je ukupni iznos garancije prikupljen iz više od jednog izvora, potrebno je navesti iznos iz svakog pojedinačnog izvora.
3. Ako je garancija pribavljena u više oblika, potrebno ih je nabrojati.
4. Unosom „Trajanje garancije“ mora biti određen datum od kojeg ta garancija stupa na snagu.
5. U unosu „Adresa“ osiguratelja i/ili davaoca(davalaca) garancije mora biti navedeno glavno mjesto poslovanja osiguratelja i/ili davaoca(davalaca) garancije. Ako je primjenljivo, navodi se mjesto u kojem je osiguranje ili druga finansijska garancija zaključeno.

Član 3

Prilikom deponovanja instrumenta o pristupanju Konvenciji iz člana 1 ovog zakona, Crna Gora će dostaviti sljedeću Izjavu:

„U skladu sa članom 3 stav 2 Konvencije Crna Gora izjavljuje da će primjenjivati Konvenciju u odnosu na olupine koje se nalaze unutar unutrašnjih morskih voda, kao i teritorijalnog mora.“

Član 4

Za sprovođenje ove konvencije nadležan je organ državne uprave nadležan za poslove pomorstva.

Član 5

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori“.